

Разговарање со децата за

ДОМАШНИ ЗАДАЧИ

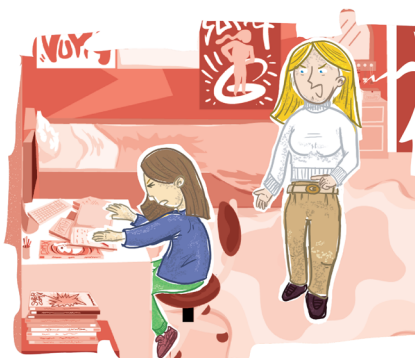

ДОМАШНИ ЗАДАЧИ

После долг ден на училиште, Марија, вашата 9-годишна ќерка, неволно прифаќа да ја заврши домашна работа. Откако малку се обидува и не успеала да сфати, таа е многу фрустрирана и сака да се откаже.

Кому не му е позната оваа ситуација? Проблемите со домашните задачи се честопати број еден конфликт во многу семејства. Родителите кои сакаат да ги мотивираат и издигнат своите деца, сакаат тие да ги завршат своите домашни задачи како што треба. Домашните задачи се сметаат за важни можности за учење што децата не смеат да ги прескокнат. Сепак, учениците честопати не се подготвени да посветат многу време на академско учење надвор од училиштето. Можеби не ги разбираат задачите и што треба да прават. Згора на тоа, тие не можат да побараат помош ако двајцата родители се на работа, додека родителите кои сакаат да помогнат брзо се претворат во „помошни наставници“. Така, тие ги контролираат, потсетуваат и наметнуваат санкции на своите деца од загриженост дека задачите инаку не би биле завршени, или неправилно завршени. Како треба да постапат родителите во таква ситуација?

Изберете од следниве можни реакции и видете како работите можат да продолжат и какви предлози имаме за вас!

Те молам концентрирај се! Ако се потрудиш, можеш да го решиш. Нема глупави предмети. Тебе ти се врат само стрипови во главата, и не сакам дури ни да ги погледнеш задачите.

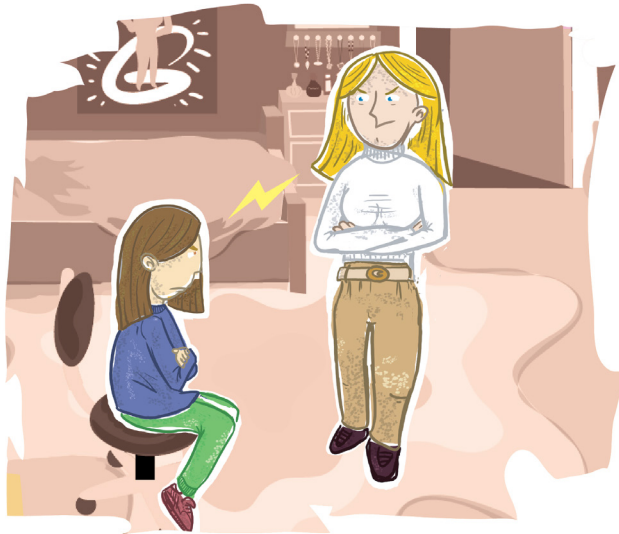
Одете [на страна 2!](#)

Видов дека ги тргна книгите и рече „глупава математика“! Веројатно не можеш да се концентрираш на математика бидејќи сакам да го читаш новиот стрип. Дали сакам кратка пауза?

Одете [на страна 3!](#)

Ќе најдете општи совети и насоки за справување со „домашните задачи на крајот на документот [на страна 6](#).

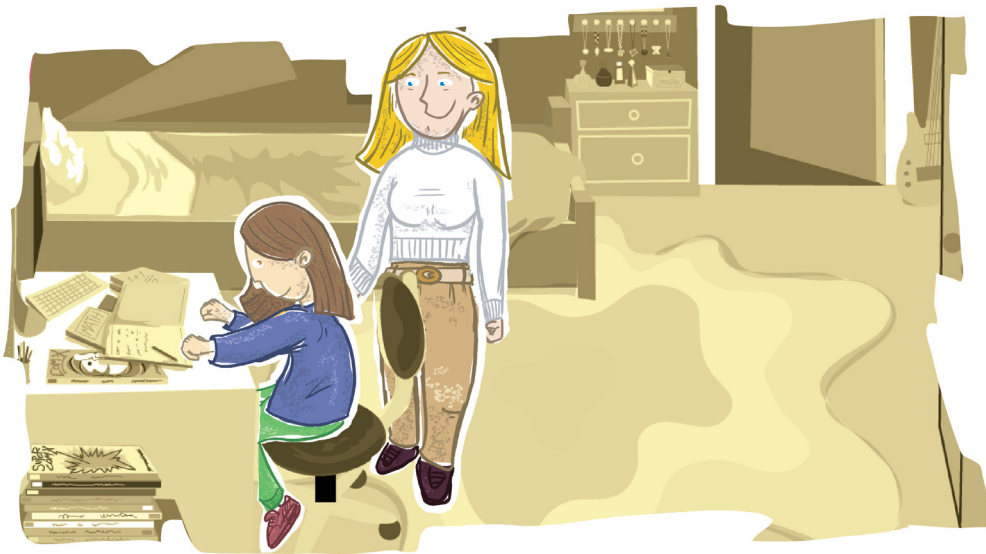
Ако реагирате на овој начин, како нејзина мајка, конфликтот е неизбежен. На Марија не ѝ оди со своите домашни задачи и, згора на тоа, се соочува со вашиот прекор. Таа се чувствува несфатена, а вие веројатно ќе се навредите од нејзиниот негативен став и одбивност. Овој конфликт може да се избегне ако се обидете да му се спротивставите на гневот на Марија со „отворена комуникација“. Прочитајте повеќе за отворената комуникација [на страница 4](#).

Како можеме да ја „отвориме“ нашата комуникација?

Прво: Покажете му на вашето дете што сте разбрале или извлекле од нејзината порака. Воздржете се од толкување на нејзиниот начин на зборување и дејствување. Само дајте повратни информации за тоа што сте слушнале или виделе.

Второ: Мора да се обидете отворено да ги комуницирате сопствените чувства, мисли, желби и потреби. Бидете внимателни, не ги искажувајте на имплицитен начин.

Трето: Дадете доволно време за дијалози и за комуникација воопшто, покажувајќи му на вашето дете: „Ти си ми важен/важна. Ме интересира за тебе, твоите мисли, емоции, твојот живот.“ Ова поттикнува длабоко чувство на прифаќање и ја поддржува самодовербата на вашето дете.

Со оваа реакција, се обидуваме отворено да ги демонстрираме своите согледувања. Признаваме дека Марија е расеана, но не го оценуваме и критикуваме нејзиното однесување. Со ова избегнуваме таа да се чувствува несфатено и како да има помала вредност. Кратката пауза може или да ја мотивира вашата ќерка брзо да ги заврши своите задачи, или заедно ќе мора да пронајдете друго соодветно решение.

Важно е дека и двете останувате вклучени во позитивна интеракција. Така, вашата ќерка ќе разбере дека таа е разбрана и прифатена. Таа ќе се чувствува овозможена да ги споделува своите сфаќања и чувства без да се плаши дека може да биде осудена или помалку сакана. Кога комуницирате отворено со вашето дете, ја зајакнувате нејзината самостојност. Тоа што ги знае сопствените чувства и мисли ќе ѝ овозможи на вашата ќерка да размислува и да се оценува себеси критички. Така, таа нема да биде ограничена од она што можеби другите го мислат за неа. Личностите со силен идентитет се од клучно значење и предуслов за функционирање на демократиите.

Прочитајте повеќе за отворената комуникација [на страница 4](#).

Отворена комуникација

Комуникацијата не се случува само со зборови. Ние, исто така, комуницираме невербално со говор на телото (изрази на лицето, држење на телото, гестови). Освен тоа, гласовното потенцирање исто така влијае на тоа како луѓето ја разбираат нашата порака.

Покрај тоа, 4-те различни аспекти на пораката (информации, врска, доближување и себе-откривање) мора да бидат земени предвид при обидот за успешна комуникација.

Заклучок: тешко е да се пренесе порака на начинот на кој испраќачот (во случајов Марија) сака да биде разбрана, а е уште потешко приеѓачот да го декодира нејзиното планирано значење, што се потврдува со неможноста на мајката на Марија да ја разбере комуникацијата на нејзината ќерка.

Така, важно е да се „отвори“ нашата комуникација. Отворената комуникација ни овозможува да ги разјасниме имплицитните аспекти на пораката и да гарантира дека нема да разбереме погрешно. На моменти, дури и испраќачите можеби не ја знаат вистинската намера за соопштенат порака или однесување. На пример, бебињата и малите деца кои не се во состојба да се справат со своите чувства, внатрешни состојби и потреби, честопати немаат можност да ги искомунцираат јасно. Затоа, останува на родителите или другите возрасни да откријат сами (Примери: Дали детето е болно или гладно? Дали нешто му предизвикува болка или е само уморено?). Ситуацијата со 9-годишното девојче се чини дека укажува на тоа дека таа не е целосно запознаена со нејзините потреби. Така, вашиот родителски предизвик е да се обидете да ги разберете вашите деца. Вашиот труд со отворена комуникација може да помогне да се разјаснат имплицитните аспекти на нивната порака.

Како можеме да ја „отвориме“ нашата комуникација?

Прво: Покажете му на вашето дете што сте разбрале или извлекле од нејзината порака. Воздржете се од толкување на нејзиниот начин на зборување и дејствување. Само дајте повратни информации за тоа што сте слушнале или виделе.

Второ: Мора да се обидете отворено да ги комуницирате сопствените чувства, мисли, желби и потреби. Бидете внимателни, не ги искажувајте на имплицитен начин.

Трето: Дадете доволно време за дијалози и за комуникација воопшто, покажувајќи му на вашето дете: „Ти си ми важен/важна. Ме интересира за тебе, твоите мисли, емоции, твојот живот.“ Ова поттикнува длабоко чувство на прифаќање и ја поддржува самодовербата на вашето дете.

За можности за вежбање на отворена комуникација, продолжете со читање [на страница 5](#).

Обука за отворена комуникација

Овде ќе најдете различни ситуации од секојдневниот живот со деца. За секој случај се дадени две различни реакции од родителот. Замислете како интеракцијата би продолжила според наведената реакција од родител и запишете ја.

Потоа, размислете за интеракциите со помош на следниве прашања: Која реакција на родител доведува до подобро разбирање на детето и неговата / нејзината ситуација? Како може детето да најде решение за неговиот/нејзиниот проблем /ситуација? Како родителот може да го води детето низ неговите чувства, потреби? Која родителска реакција води кон конфликт?

На вечера²

4-годишната Саманта не сака да јаде. Таа само чепка во нејзините компири.

А: „Саманта, не биди таква глумица! Јади ги компирите или ќе си легнеш да спиеш без приказна!“ Мајката зборува гласно, и предупредува со прстот.	Б: „Гледам дека само ја чепкаш храната и ја гледаш чинијата. Исто така рече дека не сакаш ништо. Веројатно си само уморена и не си гладна. Така е“
Како би продолжила оваа интеракција? <hr/> <hr/> <hr/>	Како би продолжила оваа интеракција? <hr/> <hr/> <hr/>

Станување наутро³

10-годишната Оливија седи во креветот и објаснува: „Денес не можам да одам на училиште.“ По три
 будења, таа се жали: „Остави ме на раат! Боли!“

А: „Не ми изгледаш болна, излегувај од кревет! И ние треба да одиме на работа кога не ни се оди.“	Б: (замислете реакција во ситуација со отворена комуникација: Што би рекла мајката? <hr/> <hr/>
Како би продолжила оваа интеракција? <hr/> <hr/> <hr/>	Како би продолжила оваа интеракција? <hr/> <hr/> <hr/>

Време за јадење

Стефан има 14 години. Веќе две недели тој одбива да јаде ручек со неговото семејство, велејќи: „Не сум гладен!“. Сега, таткото сака тој да го промени однесувањето.

<p>А: Се додека живееш во наша куќа, ќе ги почитуваш нашите правила. Едно од тие правила е дека заедно ручаме. Ајде сега дојди со нас и седни на масата!“</p>	<p>Б: (замислете реакција во ситуација со отворена комуникација: Што би рекол таткото?)</p> <hr/> <hr/>
<p>Како би продолжила оваа интеракција?</p> <hr/> <hr/> <hr/>	<p>Како би продолжила оваа интеракција?</p> <hr/> <hr/> <hr/>

Совети и трикови за справување со контроверзните прашања кај „домашната работа“

Делегирајте ја одговорноста! Домашните задачи се работа помеѓу наставниците и учениците. Како родители, честопати несвесно извршувате притисок врз вашите деца затоа што се чувствувате одговорни за нивната професионална иднина и сè што е поврзано со тоа. Не се впуштајте во кавга за тоа кој е главен, делегирајте ја одговорноста за завршување на домашните задачи на вашите деца. На овој начин, тие учат да преземат одговорност за своите постапки и да станат посамоуверени во процесот. Одговорното однесување и делување се од витално значење за вашите деца како идни, автономни граѓани во едно демократско општество.

Кога домашните задачи се работат премногу долго ... Ова може да се случи од различни причини. Можеби задачите не се јасни, или учениците погрешно разбрале. Како и да е, децата понекогаш бараат помош од нивните родители, сфаќајќи дека „кога имам потешкотии, моите родители ќе дојдат и ќе ми го посветат своето време и внимание.“ Сепак, многу деца се презаситени со домашните задачи и на тој начин стануваат обесхрабрани и фрустрирани. Обидете се да ја сфатите причината за прекумерното време поминато во домашни задачи, а потоа постапете соодветно.

Малите паузи се од суштинско значење! Ако сметате дека вашите деца се честопати фрустрирани од домашните задачи или се презаситени со мноштво задачи без план за работа, треба да подготвите распоред за задачите заедно со вашите деца. Не преценувајте ја нивната способност да се концентрираат и вклучете кратки паузи во работниот распоред на вашите деца.

Домашната работа како повод за други конфликти? Дали вашите деца се чувствуваат неправедно третирали од нивните наставници? Има ли проблеми во училиште? Дали вашите деца се чувствуваат несфатено? Проблемите со домашна работа може да се појават и од други причини. Одвојте време да ги разберете чувствата на вашите деца и да ги сфатите сериозно. Може да најдете корисни, релевантни предлози и совети под насловот „отворена комуникација“ [на страница 4](#).

Зборувајте со наставниците на вашите деца! Ако сметате дека на вашите деца им е потребно премногу време за домашните задачи или ако има други проблеми со домашните задачи, контактирајте ги директно нивните наставници и навремено разговарајте за вашите прашања и проблеми. Така, неизвесностите можат да се решат пред вашите деца да почнат да очајуваат поради своите задачи и да се појават поголеми конфликти дома.

„Зборување со децата за домашни задачи“ се базира на следните наводи:

¹ Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 33 ff.

² Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 32.

³ Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 44.

Braun, Liselotte. 2017. *„Knatsch bei den Hausaufgaben- das muss nicht sein.“ Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi*, April, 18-19.

Council of Europe. 2016. *Competences For Democratic Culture. Living together as equals in culturally diverse democratic societies*. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 41 f.

Heueck-Mauss, Doris. 2016. *So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen*. Hannover: Humboldt, 25 ff.